

■ **A. M. Holmes**
La hija de la amante
Anagrama

L'adopció d'A. M. Holmes va ser aparaulada abans del seu neixement. La seva mare biològica era una dona soltera de vint-i-dos anys que mantenia una relació amb un home molt més gran, casat i amb fills. *La hija de la amante* és la història del que va succeir quan, trenta anys després, els seus pares biològics van començar a buscar-la.

L'autora, famosa per l'exactitud psicològica i la intensitat emocional de la seva narrativa, explica que els seus pares biològics van establir contacte amb ella, el que va succeir després i el que va aconseguir reconstruir de la història de les seves vides i famílies respectives. La seva mare natural, una dona complexa i solitària, no es va casar mai ni va tenir més fills i va morir d'una malaltia renal el 1998; per contra, el pare, que el principi va fer insinuacions sobre la seva intenció d'integrar-la a la seva família, mai no ho va fer.

■ **Horaci**
Sàtires
Adesiara

Convençut que el poeta ha d'instruir i alhora delectar, màxima que ell mateix va fer famosa en la seva *Art poètica*, Horaci ens regala en aquesta obra un veritable manual de vida pràctica. Les delícies de l'amistat de debò, el poder il·limitat dels diners, els perills de la golafreteria, els avantatges del sexe amb les meques –i és clar, els inconvenients de practicar-lo amb les dones casades–, la niciesa dels nous rics i fins les manies d'un precursor de la *nouvelle cuisine*: tot això, i molt més, és present en aquest llibre, que és la primera traducció catalana de *Sàtires* sense eufemismes ni prevencions moralitzadores.

Quint Horaci Flac (65-8 aC) fou, juntament amb Virgili, el poeta més egregi de la Roma antiga. Mentre que les seves *Odes* i els seus *Epodes* són monuments perennes de la poesia de tots els temps, amb *Sàtires* va aconseguir coronar el gènere literari romà.

■ **Andrea Camilleri**
La mort d'Amalia Sacerdote
La Magrana

Michele Caruso, director de la RAI a Palerm, tracta d'impedir que l'auto de processament de Manlio Caputo, fill del líder de l'esquerra siciliana i acusat de l'homicidi de la seva nòvia –Amalia Sacerdote, filla al seu torn d'un destacat diputat del partit rival–, obri l'informatiu regional de la tarda. Es tracta d'una història perillosa per a tothom, també per a qui n'ha de donar la notícia.

El cas és que una pura i simple notícia de successos, a Sicília, no és pura ni simple. Aquí, la política, la màfia i la família componen una xarxa tan sòlida que fins i tot la justícia i el periodisme –els dos escenaris en els que transcorre aquesta novel·la– estan al seu servei. Aquí, uns i altres es confabulen no per trobar la veritat sinó per amagar-la.

La novel·la també parla de la fidelitat a l'ordre establert i el preu desorbitat de negar-se a desviar l'atenció.

■ **José Saramago**
El viatge de l'elefant
Edicions 62

“Se'm va dir que es tractava del viatge d'un elefant que, al segle XVI, sota el regnat del rei Joan III, va ser portat de Lisboa a Viena. Vaig pressentir que allà hi havia una història...”. Basant-se en aquest fet real, que forma part de la petita història, més que no pas de la Història, José Saramago recrea el viatge èpic, prosaic i jovial d'un elefant asiàtic i de la seva luxosa i sorprenent comitiva. Ja fa dies que el rei Joan III de Portugal té al cap oferir un bon regal de casament a l'arxiduc Maximilià d'Àustria que, com a regent d'Espanya, s'ha instal·lat un temps a Valladolid abans de tornar a Viena. La missiva oferint un regal rep la immediata aprovació i comencen els preparatius. En ple agost, l'exòtica caravana emprèn el camí, enmig de la por i l'admiració dels habitants dels pobles. De Lisboa a Valladolid i després fins a Roses per embarcar cap a Gènova, des d'on iniciaran una ruta que travessa els Alps.

■ **Michael Shermer**
Por qué creemos en cosas raras
Alba

Precisament perquè vivim en una societat en què la ciència i la tecnologia han assolit gran desenvolupament i prestigi, les idees més peregrines han d'adoptar avui una aparença “científica” per obtenir credibilitat. No resulten estranyes ara les “proves” d'abduccions extraterrestres o de poders telepàtics, els documents que afirmen que la terra va ser creada literalment com diu la Bíblia o que l'Holocaust mai no va tenir lloc, les teories que utilitzen la física quàntica per “demostrar” l'existència de Déu i la resurrecció dels morts.

Michael Shermer, fundador de la Skeptics Society, s'endinsa en aquest món de profetes i visionaris, fundamentalistes religiosos i “historiadors” racistes, i ofereix de primera mà un anàlisi que demunta peça a peça els seus credos i mètodes, aplicant res més que el pensament científic, amb brillantor i incredulitat.

■ **Pep Jordà**
Libèl·lules roges
Marfil

Darrer d'un relat hi ha més que la descripció d'uns personatges i els seus conflictes: hi ha uns altres relats que el lector intueix. Sota els onze relats que conformen *Libèl·lules roges* hi ha múltiples històries suggerides que la intervenció del lector farà créixer com les imatges reproduïdes en els espills encarats. Aquí no s'explicita la presència de de l'autor o la psicologia dels personatges; tampoc no hi ha demora en l'ambientació, ni complicitats, ni trampes. Pep Jordà fa ús d'una economia de mitjans a mig camí entre la lírica, l'inventari d'uns drames latents i el llenguatge immediat. Gràcies a aquesta contenció, el lector, de la mateixa manera que el navegant detectarà l'extrem de l'iceberg abans que sigui massa tard i naufragui entre les aigües procel·loses de cada pàgina.

Pep Jordà (Alcoi, 1961) ha publicat ja diversos llibres i ha guanyat nombrosos premis.

■ **Zygmunt Bauman**
Vida de consum
Viena edicions

En les darreres dècades, la societat de productors s'ha transformat en una societat de consumidors. I en aquest nou sistema de relacions, tots els individus promocionen mercaderies, però alhora, per tal d'obtenir les recompenses socials que desitgem, ens veiem obligats a presentar-nos nosaltres mateixos com a productes que han d'atreure l'atenció dels altres. Dit d'una altra manera, ens hem convertit en mercaderies. Som, simultàniament, els compradors, els articles de consum i els agents comercials que els venen, i habitem un espai social que és el mercat. Aquesta transformació subtil però aclaparadorament omnipresent és el tret fonamental de la nova societat de consumidors, i també el seu secret més ben guardat. El prestigiós sociòleg Zygmunt Bauman analitza d'una manera clara i implacable la manera com les activitats i els patrons consumistes han colonitzat les relacions humanes.

■ **Ferran Ramon-Cortés**
El premi
La Magrana

Què faria una persona que li toquessin 1,5 milions d'euros a la loteria? Com canviaria la seva vida?

Desenganyat de la seva professió i en plena crisi personal, al protagonista d'aquest relat li toca un bon dia la loteria. De sobte, té l'oportunitat de fer un canvi radical i reescriure el guió de la seva vida; de descobrir i perseguir el seu somni i fer allò que desitja fer en realitat. Després d'una reflexió profunda, el seu projecte per canviar de vida està llest. Però les coses no sempre succeeixen com s'han previst... *El premi* és una faula breu per a totes aquelles persones que no renuncien a perseguir el seu somni.

Ferran Ramon-Cortés és consultor de comunicació i escriptor. Els darrers anys s'ha dedicat a l'estudi de la comunicació personal i les relacions interpersonals entre empreses. Imparteix seminaris i tallers a universitats i empreses. Ha escrit cinc llibres.

■ **Joan-Lluís Marfany**
Llengua, nació i diglòssia
L'Avenç

La història de la penetració del castellà a Catalunya i de la relació entre les dues llengües ha estat en els darrers anys una de les preocupacions centrals de les recerques de Joan-Lluís Marfany, que ha utilitzat el concepte de diglòssia per tipificar el comportament lingüístic dels catalans des del segle XVI fins al XX. El llibre és un aplec de treballs recents sobre el tema, alguns publicats prèviament en revistes catalanes i estrangeres els últims anys i d'altres inèdits. Comparteixen un mateix fil conductor, la història cultural d'una societat diglòssica, tant sobre les qüestions de mètode, com aspectes més concrets. La darrera part del llibre recull les primeres passes d'una nova recerca sobre la qüestió de l'anomenada Renaixença. L'autor és doctor en filologia catalana i professor de llengua i literatura a la Universitat de Liverpool (Anglaterra). Ha col·laborat en nombrosos mitjans de comunicació.

■ **M. Engleheart i A. Durieux**
AC/DC. Hágase el rock and roll
Global Rhythm

Fa uns cent cinquanta milions de discos, els nois d'AC/DC iniciaven la seva carrera en la remota Austràlia amb un projecte del qual mai no s'apartarien: retornar la mèdula rítmica al *rock and roll*, despullant-lo de qualsevol floritura melòdica que debilités la seva energia més primària. I ho han ver a tot volum, tant com pogués soportar l'oïda humana. Murray Engleheart i el seu col·laborador Arnaud Durieux expliquen en aquest llibre tota la història de la banda més famosa i estentòria mai exportada per Austràlia. El primer, un dels crítics de més prestigi, ha escrit molts articles per a revistes de mig món i ha entrevistat als components d'AC/DC en nombroses ocasions. El segon és un experiodista que ha seguit perseguit a aquests mateixos individus durant els darrers vint-i-cinc anys, admirable proesa que li ha permès reunir un ample i complet arxiu de materials relacionats amb el grup.

■ **Giovanni Verga**
La vida en el campo
Perifèrica

La vida en el campo, publicada per primera vegada el 1880, és un dels millors llibres de la literatura italiana i va influir tant en la primera etapa d'alguns autors de la generació següent (D'Annunzio, Pirandello o Grazia Deledda), com en la literatura i el cinema neorealistes. Cesare Pavese o Pier Paolo Pasolini, dos dels seus seguidors, escriurien sobre aquesta presència, i Luchino Visconti filmarà el 1948 *La tierra tiembla* basant-se en *Los Malavoglia*, una de les seves grans peces.

Giovanni Verga va néixer el 1840 a Catània, Itàlia, en una família de nobles terratinents sicilians. Després d'estudiar Dret es va establir a Florencia el 1865, on va conèixer a l'escriptor Luigi Capuana, qui va ser un dels seus millors amics i interlocutors. *La vida en el campo* va ser traduïda aviat a l'anglès per un dels seus majors admiradors, D. H. Lawrence.

■ **José Luis Ortiz Nuevo**
Las mil y una historias de Pericón...
Barataria

"Ni en éste ni en el otro colegio de los hermanos aprendí yo na', ni a leer ni a escribir ni na', porque yo no hacía caso de na'", adverteix Pericón. Malgrat això, aquell nen va aprendre moltes coses pels carrers de Còdis: a enganyar la gana, a cantar i a fabular. Perquè Pericón i els seus amics viuen el que expliquen i les seves faules no són artífexs literaris, sinó pura i dura vida d'homes, pops, noies, gats, lloros, tavernes, platges, farres i gossos xerraires.

José Luis Ortiz Nuevo, Archidona (Màlaga), 1948, va estudiar Ciències Polítiques a Madrid. Allà va conèixer a Pepe de la Matrona i Pericón de Cádiz i a partir de gravacions amb aquests artistes van sorgir dos llibres que van inaugurar un nou gènere en literatura flamenca. A aquests van seguir d'altres dedicats a Tío Gregorio el Borríco, Tía Anica la Pirañaca o Enrique el Cojo, que es publicaran en un futur.

■ **Pier Paolo Pasolini**
Chavales del arroyo
Nórdica

Chavales del arroyo, primera novel·la de Pasolini, és la millor porta d'accés a la seva obra. Es tracta d'una extraordinària crònica de la vida en els suburbis romans. Aquesta obra, que data de l'any 1955, és mestra –tant pels seus aspectes més etnogràfics com pels purament literaris– que atrapa l'atenció des de la primera línia. És una narració en la què l'autor va retratar persones que viuen una vida que segueix una lògica perifèrica, aliena a les il·lusions tant de les classes altes com de les obreres.

La novel·la, malgrat servir-se de més d'un tòpic de l'imaginari neorealista, és una carga de profunditat contra l'estètica dominant de la segona postguerra mundial. De fet, en el seu moment va ser blanc dels atacs tant de la dreta com de l'esquerra cultural. El calat de l'operació residia en què mostrava la irrepresentabilitat de la marginalitat amb un registre unívoc.

■ **Georges Perec**
Lo infraordinario
Impedimenta

"El que succeeix cada dia i torna cada dia, el trivial, el quotidià, l'evident, el comú, l'ordinari, lo 'infraordinari', el soroll de fons, l'habitual. Com donar compte d'allò, com interrogar-lo, com descriure-ho?". Sota l'atenta mirada de Georges Perec el lector descobreix el lent avanç d'unes obres que converteixen un carrer miser en un altre més modern, comprèn perquè Londres encanta malgrat que no sigui encantador o assisteix a una descripció tan minuciosa de la taula de treball de l'escriptor que el mateix acte s'assembla a una autopsia de la realitat. La matèria de *Lo infraordinario* són els ciments que sustenten la literatura, l'observació apassionada i sorprenent d'allò que és usual, el qüestionament de tot el que sembla inqüestionable; són els passatjos d'un escriptor que tracta de veure la realitat amb ulls de nou vingut i que pinta una i mil vegades el mateix quadre, com un impressionista...

■ **José Antonio Marina**
La pasión del poder
Anagrama

"L'afany de poder és la més violenta passió humana", va escriure Bertrand Russell. No resulta estrany, doncs, que el seu exercici, els seus secrets, les seves biografies, despertin la curiositat. La gent admira i tem al poderós. Allò que fascina conté sempre una barreja de bellesa i por. D'aquí que els governants que inspiren l'horror portin el qualificatiu d'"El Gran". El poder no provoca només rebuig, sinó també atracció, i molts intel·lectuals –Plató, Hegel, Nietzsche, Heidegger, Ortega, Foucault, entre d'altres– la van sentir intensament. Fidel al seu projecte sistemàtic, l'autor ha elaborat un tractat sobre el poder i les seves dramàtiques. Recorda que l'atractiu de Maquiavel deriva de la seva capacitat per fer teoria a partir de figures concretes de dominació. Per què es desitja tant el poder? Com s'aconsegueix? Com es manté? Com es perd? Es pot fer política mantenint les mans netes?

■ **Ferran Aisa**
Terra de pas
Fonoll

En aquest recull de poemes, Ferran Aisa endinsa el lector en el recorregut de Barcelona a les Terres de Ponent a través del somni esdevingut vers o del vers esdevingut somni. Segons l'autor, aquests versos, escrits entre els anys 1999 i 2008, són el seu "viatge a la memòria a través dels sentiments". La terra de pas no és altra cosa que un camí que, a la seva vegada, porta cap a un altre camí, tal vegada cap a l'horitzó on viuen les quimeres i les utopies. *Terra de pas* és el 16è volum de la col·lecció Poesia Joan Duch d'Editorial Fonoll.

Ferran Aisa (Barcelona, 1948) és historiador, poeta i periodista. Va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona d'Història 2000 pel llibre *Una història de Barcelona. Ateneu enciclopèdic popular, 1902-1999*. Autor de diversos llibres, *Terra de pas* és el seu tercer poemari, després de *La rambla del Raval* i *Calidoscopi*.